

lig ikke her er tilstede, da Gølstenerne i Danmark ere i et uafhængigt Land, medens Forholdet der bliver omvendt. Jeg veed ikke, om nogen af de Herrer, naar denne Sag skulde gaae igjennem, og de skulde blive Medlemmer af det paatænkte Rigsraad, vilde føle sig aldeles utvungne, naar de bleve sammenkaldte indenfor det tydske Forbunds Grændser, indenfor det tydske Forbundsgebet, men jeg veed, at jeg ikke uden en piinlig Følelse af Tvang vilde see dem samlede der.

Disse for mig væsentlige Indvendinger, der her maae motivere mit Nei, vedkommer den, om jeg saa maa sige, nationale Side af Sagen. Jeg skal ikke indlade mig paa de andre, som man i Almindelighed har fremhævet fra den mere konstitutionelle Side af Sagen, kun at jeg dog maae tillade mig i Almindelighed her at udtale min Dverbeviisning om, at jeg ikke har kunnet og ikke kan see det absolut Nødvendige i, at Forsfatningen er bleven netop saaledes, som den er, og at det var nødvendigt, at Ministrene udførte deres Gjerning paa denne Maade, og min Hovedgrund dertil er, at medens det udtrykkelig er blevet oplyst af det ærede Ministerium, at der i det tidligere var reist det Spørgsmaal, om man dog ikke skulde gaae ind paa et Lokammersystem, men at man eenstemmig forlod det, erindrer jeg, at man tidligere har seet her i denne Sal, hvorledes Forkjærlighed for et Getkammersystem, netop af sig selv kan føre dem, der kom ind paa denne Tankegang, væsentlig i de Retninger, for hvilke man her med saa god Grund har angrebet Udkastet. Jeg har saaledes paa den Grundloven vedtagende Rigsforsamling engang hørt den daværende Rigsdagsmand for Præsto Amts 3die Valgfreds (Schack) forsvare det Getkammersystem, hvorved hans og Fleres Hjerte hang, saaledes, at han sagde: „Man har derimod fremsført en anden og væsentligere Indvending, nemlig den, at den lovgivende Magt i Getkammeret vilde faae en altsfor stor Betydning; den vilde blive altsfor stærk og derved tage Magten fra de andre Statsmagter.“ Denne Paaastand synes at have Betydning; men jeg spørger: er det den rette Maade at forhindre Dvergreb fra den ene Magts Side derved, at man svækker denne Statsmagt?

Var det ikke rigtigere, at man fandt Noget, hvorved man styrkede de andre Statsmagter? Han tilføiede saa: „Hvad en Rigsforsamling skal gjøre, er vistnok kun at give sit Samtykke til den forelagte Lovs væsentlige Indhold; den skal holde sig til de deri udtalte Principer; den skal være med andre Ord ikke i Detaillen lovgivende, men hvad jeg hellere vil kalde Lovsanctionerende.“ Jeg synes saaledes, at det maae staae klart, at det overhovedet ligger i et Getkammersystems Væsen, at Forkjærligheden for det let frister til saadanne Konsekvenser som dem, med hvilke man her har viist sig saa lidet tilfreds. Jeg veed ikke, om det maaefee ogsaa kan hidrøre derfra, at en Bestemmelse er kommen ind, som for mig har noget saa faarende og støvende, nemlig at, medens i Slesvig, hvor det Tydske banner Fleertallet, Forsamlingens Præsident bliver udnævnt af Fleertallet, maae det Tilsvarende derimod ikke her blive Tilfældet, fordi Fleertallet her kan være dansk. Havde man valgt en Tvedeling, havde Kongen maaefee for de Kongevalgte skullet udnævne en Formand, saa antager jeg, at man mindre vilde have taget i Betænkning at lade de Folkevalgtes Formand udnævne af de Folkevalgte selv. Naar en æret Minister har sagt, at man blev flettere stillet, naar de Kongevalgte fik Halvdelen af Magten, saaledes som de vilde faae under Lokammersystemet, er dette kun fra en vis Side rigtig. Det er rigtigt, det gjælder, naar der er Tale om at drive Noget igjennem, men, naar der blev Tale om at forandre Noget, saa stod det danske Folk, efter min Formening, sikkrere, det stod, hvis det ikke opgav sig selv, aabenbart sikkrere, naar der dog var eet Sted, hvor det var aldeles sikker paa at have Majoritet, end det, efter min Mening, kan finde retlig Sikkerhed for sin Selvekændighed efter den Organisation, man har viist os.

Jeg veed, at Flere indrømme, at Noget ialtsfald af hvad jeg her har fremsført, forholdes sig rigtigt, men man siger, at det kan blive endnu værre, naar Sagen forkastes. Man har opstillet og vedbliver at opstille alskens Muligheder, Absolutisme, en endnu flettere Heelstatsforsatning og Slesvigholsteis-